

РЕШЕНИЕ

№ 446

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8520** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал.2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по повод жалба вх. № 29679 от 26.08.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 07 – 72#20 от 20.08.2018 г. по описа на ТД на НАП – С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. Х. Д. срещу Решение № ПИ – 248 от 12.08.2021 г. директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 53 – 07 – 72#15 от 03.08.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. на жалбоподателя срещу мълчалив отказ на публичния изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП С. да издаде разрешение за неотложни плащания.
С жалбата се моли съдът да отмени като неправилно и незаконосъобразно обжалваното решение на ТД на НАП – С., с което е потвърден мълчаливия отказ на публичния изпълнител по искане за неотложно плащане а основание чл. 229, а.1 от ДОПК. Инвокират се съображения, че органите по приходите не са се съобрази с влезли в сила съдебни актове – решение № 694 от 09.02.2021 г., постановено по адм. дело № 9887 по описа за 2020 г. на АССГ, 73 – ти състав и решение № 2955 от 07.05.2021 г., постановено по адм. дело № 12324 по описа за 2020 г. на АССГ, 7 – ми състав. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК с изх. № С200022 – 023 – 0001043 от 27.03.2020 г. е наложен заповед на банкови сметки на [фирма] за вземане с предполагаем размер 97 381, 06 лв. Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. и е мълчаливо потвърдено, като по преписката липсват данни за обжалване пред компетентния административен съд. С Определение № 5537 от 23.07.2020 г. , постановено по адм. дело № 6934 по описа за 2020 г. на АССГ, 13 – ти състав е удължен срокът на наложените предварителни обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или до неговото прекратяване.

На 08.07.2021 г. жалбоподателят е депозирал Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал.1 от ДОПК с вх. № 210033 – 000 – 0314931, като в него е посочено, че разрешението се иска, за да може дружеството да издължи свои задължения към Столична община за местни данъци и такса битови отпадъци за имот в [населено място]. Към искането е представена Справка за задълженията за местни данъци и такси към 06.07.2021 г., от която е видно, че задълженията са в размер на 36 534, 68 лв.

От материалите по делото се установява още, че на 03.04.2020 г. оспорващият е бил подал Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал.1 от ДОПК с вх. № С200022 – 000 – 0152838 от 14.04.2020 г. Във връзка с това искане публичният изпълнител е издал Разрешение за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал.1 от ДОПК изх. № С200022 – 000 – 0152838 от 28.04.2020 г.

На 10.07.2020 г. жалбоподателят е подал друго Искане за разрешение за неотложно плащане с вх. № С200022 – 000 – 0311697 от 10.07.2020 г., във връзка с което, от страна на публичен изпълнител е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК изх. №0200022-000-0311697 от 20.07.2020 г.

На 14.08.2020 г. е подадено поредно Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с вх. №0200022-000-0370373/14.08.2020 г., във връзка с което от страна на публичен изпълнител е постановен мълчалив отказ, като жалбата срещу същия е оставена без уважение с Решение № ПИ – 320 от 17.09.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Срещу решението е подадена жалба пред Административен съд София-град, за което е образувано административно дело №9887/ 2020 г. С Решение №694/09.02.2021 г. на АССГ, жалбата срещу цитираното решение на директора на ТД на НП С. е частично уважена.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 268, ал.1 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган

по чл. 268, ал.1 от ДОПК и е мотивиран от правна и фактическа страна.

Съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението.

В разпоредбата на чл. 229 от ДОПК са визирани предпоставките, при наличието на които публичният изпълнител може да разреши определена част от постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Разрешението се дава при условие, че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни и сумите са за публични вземания. С нормата на чл. 229 от ДОПК, законодателят е предоставил възможност на лицето да се разпорежи с част от запорираните средства, за да продължи своята дейност и да реализира приходи, с които да погасява и задълженията си към държавата. Целта на този способ за погасяване на просрочените задължения е контролирането на паричните потоци на длъжниците, продължаване на стопанската им дейност, като едновременно с това се стимулира доброволното изпълнение на задълженията. Разрешението за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК е вид споразумение за разсрочване на дълга и в този смисъл следва да бъде дадено след извършване на проверка с оглед пълнотата на предоставените доказателства и анализ на искането.

Анализът на молбата се състои в извършването на преценка относно необходимостта и спешността на плащанията, които трябва да направи задълженото лице, като сумите, които ще останат на временно разположение на длъжника, според текста на чл. 229, ал. 3 от ДОПК, трябва да се използват във връзка със задължения по договори, свързани с основната му дейност. Разрешение за неотложни плащания се издава само при условие, че забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни и сумите са за публични вземания.

При издаването на административния акт публичният изпълнител действа не в условията на оперативна самостоятелност, а в условията на обвързана компетентност, т. е. ако са налице условията, посочени в закона, публичният изпълнител следва да издаде разрешение за извършване на неотложни плащания. При определянето на сумата, която може да предостави за неотложни плащания, публичният изпълнител вече действа в условията на оперативна самостоятелност. В този случай той е обвързан единствено от разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ДОПК, съгласно която публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Следователно, при всички случаи на разпореждане на длъжника може да се

предостави част от сумата по банковите му сметки и ако има наличности по тях. При извършването на тази преценка публичният изпълнител се ръководи от съотношението между сумите, налични в банковите сметки, и размера на неотложните плащания, които се налага да извърши лицето.

В настоящия случай публичният изпълнител не е издал разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Контролиращият горестоящ административен орган е приел, че обжалваното действие на органа по изпълнение е правилно и законосъобразно, тъй като на дружеството са издадени няколко разпореждания за временно разрешение за неотложни плащания, в които се съдържат допълнителни условия, а именно: разплащанията на длъжника следва да се извършват само по запорираните сметки и задълженото лице се задължава да заплаща текущите си задължения в законоустановените срокове, включително и допълнително начислените лихви през съответния период.

Настоящата съдебна инстанция намира обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. за неправилно и незаконосъобразно, а мотивите, въз основа на които е издадено то, не са съобразени с императивната разпоредба на чл. 229, ал.3, т. 3 ДОПК, в която изрично е предвидено, че Разрешението по ал. 1 се дава, при условие че сумите са за публични вземания. Съзнателно или не в обжалваното решение никъде не става и дума, че жалбоподателят е поискал разрешение за неотложно плащане, а именно погасяване на публични задължения за местни данъци и такси към Столична община. Вместо това органите по приходите на дълго и на широко излагат аргументи колко пъти дружеството е искало такова разрешение. В тази връзка е необходимо да се посочи, с че налагането на предварителни обезпечителни законодателят и органите по приходите имат основната цел да се защити публичният интерес, но не и да се поставя евентуалния длъжник в едно ревизионно производство в такова състояние и положение, че да не може да погасява други свои публични задължения, каквито са тези за местни данъци и такси. Такъв анализ не е направен от ответника при мотивировката му да потвърди мълчаливия отказ на публичния изпълнител.

Ирелеванти за спора и за българското законодателство са изложените от органите по приходите твърдения, че са служебно закрити сметките на дружеството в ТБ, тъй като спрямо него има наложени санкции по закона М., поради което неплащането на публични задължения не би довело до тежки стопански последици за [фирма]. Съдът намира, че е излишно да излага аргументи защо приема за неправилни изводите на органите по приходите, че неплащането на публични задължения няма да доведе до стопански последици, тъй като същите поставят въпроса за това чии интереси охранява Националната агенция по приходите и не следвали тя стриктно да следи за попълването на държавния бюджет по всички законово предвидени канали и да не допуска несъбираемост на всякакви публични задължения.

Предвид така изложеното, съдът приема че жалбата е основателна. Оспореният мълчалив отказ за издаване на разрешение за неотложни плащания и решението на директора на ТД на НАП С., с което е потвърден, са издадени при липсата на мотиви, липса на фактически и правни основания, обосноваващи нуждата или липсата от необходимост за неотложни плащания поради обстоятелствата по смисъла на ч. 229, ал.1 от ДОПК, липса на всякакъв анализ на приложените към искането доказателства. Изложеното налага решението на директора на ТД на НАП С. и потвърдения с него мълчалив отказ за неотложни плащания по направеното от [фирма] искане да бъдат отменени. Преписката следва да се изпрати а публичния изпълнител при ТД на НАП

С. за ново произнасяне по искането за издаване на разрешение за неотложно плащане с вх. № 210033 – 000 – 0314931 от 08.07.2021 г., при което да се анализират представените с искането писмени доказателства, да се изследва наличието или липсата на условията по чл. 229, ал.3 от ДОПК, да се направи преценка за необходимостта от извършване на исканите плащания, с оглед осъществяване на основната дейност на дружеството и възможността му да реализира приходи.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 248 от 12.08.2021 г. директора на ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на публичния изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП С. да издаде разрешение за неотложни плащания по искане с вх. № 210033 – 000 – 0314931 от 08.07.2021 г., депозирано от [фирма], ЕИК[ЕИК].

ИЗПРАЩА преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП С. за ново произнасяне по искането за издаване на разрешение за неотложно плащане с вх. № 210033 – 000 – 0314931 от 08.07.2021 г., подадено от [фирма], ЕИК[ЕИК], съгласно дадените с настоящето решение указания относно прилагане и тълкуване на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: